

Det Sanna Arket - Jubileums special...

Tirads officiella skvallerorgan.

**Nr 30, Brytefester mellan Sommarens sista och Höstens första dag,
år 54 e GK f. eller 1309 A t.**

Tiradier!

Aldrig har vi i Det Sanna Arkets historia varit lika stolta att sent om sidens offentligt göra en ryket som denna! Tirad är åter erät! Fred råder! Inbördeskriget är slut...

Det hela tog sin början i Köpevad under de festdagar som hölls till Amric den ljuses ära, och Moderns Gåvodag som båda firades i Kronstaden. Ty det var där fanan visades upp av Gassandra av Tessina och de närvarande riksråden lät meddela folket att en överenskommelse nåtts, att Traditionalisterna skulle ge fanan till Kung Kelric och att frändekrigets fasor var över!

Som tar var befarr sig er av våra utsända vid Den Sjungande Svanens Vårdshus bara en dagsresa söder om Köpevad och kunde så fort nyheten nått dit ta sig till Köpevad för att sedan framgent kunna ge er våra trogna läsare en ögonvitnesskildring av de stora ting som sedan skedde i vår nordligaste stad.

Det som känt var alltså att Traditionalisterna hade gett de närvarande Riksråden ett erbjudande att framföra till Kung Kelric för att ända stridigheterna som slitit vårt land ita. Under några få dagar sågs brevåvorna fara mellan Köpevad och Argos som sällan förr och på Moderns Gåvodag kunde fanan visas upp och tvister biläggas. Därefter skulle den föras under tung eskort till Argos. Dock så hade allvarliga varningar framförts från oväntade håll som kallkastade detta. Istället bestämdes att Överlämnandet och Fredsfördraget skulle slutas i Köpevad och så började en hektisk måncykel då staden förberedde sig för alla förnäma gäster.

Vår utsände hann precis få några ord med Riksrådet Greve William Lejonkrona innan han begav sig till Ulgåd för diplomatiska konsultationer. Han berättade hur nöjd han var att kunna ha varit behjälplig i att lägga detta tvistefrå till historiens dammiga kamrar för denna gång. Han pratade försiktigt om både Traditionalister och Kungatrogna men påpekade nytert att Riket nu stod inför en långt allvarligare utmaning i form av Den Mörkes anstormningar. Det var i ljuset av detta han var tvungen att brådstörtat lämna Köpevad och bege sig till Uris, Ulgåds havudstad. Självfallet sa han inget rent ut men det han antydde ledde vår utsände karskapare att dra slutsatsen att hans hastiga resa österut hade som mål att förhindra inget mindre än en Ulgådisk intervention på Tirads territorialmark!

Medan Greve Bejonkrona färdades mot Ulgård tarades Tirads riddare, män och kvinnor, om att bevaka fanan två och två, där den låg i en kista fjättrad med kedjor under Friherrinnan Hjortenskölds hägn. Att nämnas bör speciellt Riddar Vanja Korpkavåd, Riddar Storme af Grip och Tiberias af Harandir som oftare än några andra ställde sig till Friherrinnans tjänst som farvakter (tillsammans med Köpevads stadsförvaltare och medlemmar ur folkmilisen som troget vakade utanför paviljongen).

Inte bara Köpevads innevånare utan även vår utsände satt många natt vaken och iakttog för att inte missa något av vikt att rapportera. Ingen försökte dock stjäla fanan men hon såg andra underligheter som manade till eftertanke om vad som var i görningen. Till exempel som då det uppdragades att en större trupp bevärade krigare (oklart vilka) fans förlagda i skogarna omkring Köpevåd, eller som då hon med egna ögon iakttog hur mystiska budbärare viskade bud till diskret mantelsbeklädda personer genom springorna i Köpevads pallisad.

Men inga mörka dåd skedde och så kunde vår utsände tillslut andas ut när hela Kronkompaniet barsarna anlände och anslöt till sin befälhavare Riddar Ulvgrim Morgonstjärna af Gripensvärd i vakardet över fanan. Under för under fylldes Köpevåd (och stadsbornas börsar när de hörde ut sovplatser till ständigt eskalerande priser!) när folk hastigt anlände för att vara med om det historiska fredsfördraget.

Roderick af Tessira, Traditionalisternas ledare, anlände och hälsades av sin syster Gassandra. Adel från hela mellersta Tirad, borgare från de närmaste Kronstäderna och folk från de fria bygderna i norr, alla kom de till Köpevåd för att skåda fanan och freden, även om de alla visste att detta endast var lagret före Den Mörkes storm.

Även Riksrådet Greve Bejonkrona återvände och kunde diskret meddela att freden var säkrad även gentemot vårt grannland i Öster och GudaKonungens mäktiga härskaror.

Så anlände Kung Kelric och följet från södern. Under hela resan norrut hade Tiradier anslutit tills det hela var en veritabel kär som drog in i Köpevåd. Men trots all pompa och ståt som visades upp så drogs allas ögon till Kung Kelric som vandrade in i Köpevåd med sin kastra Eleonoras hand i sin där hon bars på en bår av det Kungliga Gardet. Med en nick mot varandra vandrade Gassandra och Roderick af Tessira ut och mötte regenterna och ledde dem in i Köpevåd. Intet öga var torrt när de samlade riksråden, Silverstolpe och Bejonkrona, övrig adel och Köpevads råd och befolkning böjde knä inför de forna fienderna!

Ingen tid spilldes heller på oviktiga ting utan följet leddes fram till Friherrinnan Hjortensköld (som tidigare varit inblandad i tronstriden via sin make Jonaar Gyllerek) i vars händer kistan vilade. En öronbedövande tystnad sänkte sig över staden när hennes riddare avlägsnade kedjorna, hon öppnade locket och Gassandra af Tessira och Grevinnan Silverstolpe (dock efter rogggrant granskarde

ögonkast på varandra) tillsammans lyfte upp fanan och lade den i Rodericks händer, han som vannit den i hederlig strid förflidna sommar. Han tittade tyst på den där den låg i hans famn, fanan som bekräftade makten hos Tirads härskare och Gudarnas välvilja. Han strök fingrarna över dess broderade lejon. Vår utsände kan svära på att hon såg ett leende leka på hans läppar när han med en diskret axelryckning vände sig om gav fanan till Kelric och (demonstrativt noggrant till) Eleonora. Om inte Tirads tappra män och kvinnor som försvarar vårt land får Den Mörke att tänka till, måste det väldiga karrarop som då steg upp från alla närvarande ha fått honom att skrämt kora ihop sig på sin kalla tron i Nidmarks karga land. Ty den överväldigande glädjen i att vi återigen stod erade frambringade ovationer som välde in över Köpevad såsom havets vågor! Fred rådde! Fanan var oomstritt i Konungaparets händer och Tirad stod åter erät!

En glädjeyra utav sällan skådat slag utbröt och festandet pågick i dagarna sju. Vid första bästa tillfälle kan kunde höras kungjorde Kung Kelric att Roderick av Tessina var den Riddare han ställde sig bakom som gemensam kampförare för en pakt mellan Tirad, Elgåd och Ulgåd gentemot Den Mörkes fraktansvärda horder. Vidare tillkännagav han att Grevinnan Natalia af Silverstolpe skulle vara hela Tirads speciella rådgivare i militära angelägenheter.

Så proklamerade samtliga närvarande representanter från Tirads adliga ätter att de alla stödde Kung Kelric och Drottning Eleonora som regenter och svor vid fanans rand på att de ansåg dem bära kronorna enligt gammal sed, med rätt och med Gudarnas välvilja.

Med detta kunde de meningsskiljaktigheter, och senare öppna stridigheter, som präglat Kung Kelrics 16 år på tronen till slut ändas och riket erät tillsammans vända sig mot de nya provningar som varnande hägrade vid horisonten.

Inte heller var detta allt som vi har att rapportera om från vår nordligaste Kronstad, men vi nöjer oss med att föra ut dessa nyheter i detta vårt 30:e jubileumsnummer som passande nog blivit ett Det Sanna Arket Fred special! I nästa nummer skall vi berätta mer om det invasionshot som i sista stund avvärjdes och om de politiska omvälvningar som skett i mellersta Tirad och anrorstädes...